

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

# Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, [www.reprorecht.nl](http://www.reprorecht.nl)) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, [www.cedar.nl/pro](http://www.cedar.nl/pro)).

*No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.*

[info@boomamsterdam.nl](mailto:info@boomamsterdam.nl)  
[www.boomuitgeversamsterdam.nl](http://www.boomuitgeversamsterdam.nl)

## DISCUSSIE

## Reactie van Frank Gijsbers op het Voorwoord van Frank Asmus in Systeemtherapie 18.3

Tot en met vorig jaar was ik werkzaam als systeemtherapeut op de Afdeling Psychiatrie van een Academisch Ziekenhuis. Het aantal systeemtherapeuten daar was in de loop der jaren bijna gehalveerd. Er waren nog slechts drie medewerkers lid van de NVRG.

Door verschillende oorzaken was er de laatste jaren een flink financieel tekort ontstaan, waarna het afdelingshoofd besloot dat systeemtherapie niet langer tot de *corebusiness* van een academische setting gerekend kon worden. Systeemtherapie is immers niet *evidence based*?

Ik zocht en vond een andere baan, in de kinder- en jeugdpsychiatrie (natuurlijk hét Walhalla voor systeemtherapeuten!). Van mijn beide collega's verlaagde de één in verband met haar naderende pensionering haar contract van 28 naar 10 uur, de ander vertrekt eind van dit jaar naar een instelling voor verslavingszorg. Vanaf dat moment beschikt de Afdeling Psychiatrie nog over 10 uur systeem-

therapie voor de gehele kliniek, de polikliniek en de dagbehandeling (wat daar althans nog van over is). In deze academische setting telt kwaliteit van zorg kennelijk niet langer, maar heeft kwaliteit van (biologisch-psychiatrisch) onderzoek het primaat overgenomen. Ik vraag me af of dit een landelijke tendens is. Ik hoop het niet. Ook psychotherapie (waaronder systeemtherapie) hoort thuis in een academische setting, waar immers ook artsen tot psychiater/psychotherapeut worden opgeleid. Ook al is een en ander niet *evidence based* (wat trouwens niet waar is!), er is toch zeker sprake van *clinical based* resultaten van systeemtherapie en andere vormen van psychotherapie?

Het gaat hier niet alleen om de kwaliteit van zorg maar ook om de kwaliteit van de opleiding tot psychiater. Hoe kan een afdeling waar geen enkel staf lid meer lid is van een specialistische psychotherapievereniging beide garanderen? Naar mijn mening kan dat dus niet en ik verzucht, mij verplaatsend in de patiënt, 'Ik ben uitvoerig onderzocht, maar helaas bleef adequate behandeling achterwege'. Ik hoop van harte dat de regie over en de inhoud van de behandeling in handen blijft (of terugkomt) van behandelaars en niet in die van zorgkantoren, bezuinigers, registreerders of beleids- en beheerskundigen.

Hans Gijsbers,  
GZ-psycholoog /systeemtherapeut

